

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: De Prophetiers lange Regning

Citation: Stub, Ambrosius: "De Prophetiers lange Regning", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 80. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub02val-shoot-workid63938/facsimile.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Digte

Joh. 19 Cap. 30 V.
Det er fuldkommet

De Prophetiers lange Regning,
De mange Skyggers Mørke Tegning
5 Og hvad før Tiden var bevidst
Om Jesu Liv fra først til sidst
Alt det var klart til Punct og Prikke,
Da Ædiken blev rakt Messias til at drikke.

Vel stod ham end een Skaal tilbage,
10 Den Dødens Skaal han skulde smage;
Men den var just et Honning-Maal
Paa Bunden af den suure Skaal.
Nu skulde heele Verden lære:
Det var fuldkommet, alt hvad surt han skulde tære.

15 Min Jesus! Du, der var i nøden,
Fuldkommen lydig indtil Døden,
Du har begyndt, fuldend min Troe,
O! giv min Siæl fuldkommen Roe!
Ja reen Frimodighed i Dommen,
20 Saa gjør din Lidelse min Herlighed fuldkommen.

[104.] *A:* Chr. Stub 1780 (Nr. 22) S. 58. -
Lit.: Barfod III Nr. 11; Brix: Ambr. Stub S.
133-34; Fonsmark Nr. 11.

Aria over
Luc. 23 V. 46: Fader jeg vil etc.

Lyksalig endte Da! min Frelser sine Dage,
Sit Lives Kors, sit Korses Plage;
5 Hans Siæl er løst af alle haarde Baand;
Hans Røst var Himmel høy og Sød før Livets Ende,
Hand raabte: Fader! o min Aand
Vil jeg Levere Dig i Hænde.

Hør til Du levende som har din Død i Hælen,
10 Lær her at Døe og frelse Siælen,
Som blev saa surt og Dyrst løst ind ved Jesu Blod,
Sov hen med Jesu Ord i Hiertet og i Munden,
Den Siæl Gud tager selv imod,
Har Døden ævrig Overvunden.

15 Mit Liv i Nød og Død! min Jesu! du der Døde!
Hielp mig at gaae min Død i møde
Og give Gud min Siæl ved dine egne Ord;
Faaer da mit faldne Maal ey ført dem ud for Smerte
Saa er mit siste Suk paa Jord
20 Din Røstes Echo i Guds Hierte.